באסה
פנזין אוהדי הפועל ת"א
גיליון 23
הפועל תל אביב – הפועל כפר סבא
18.3.2006

פועלי כל העולם- הלוואי שתמותו? שתשרפו חיים???

יצחק לוי- "שחור"

נולד ב 2.10.58 במושב יגל

הגיע לאוסישקין בשנת 1967 אחרי שחברים גדולים ממנו הבטיחו לו שייקחו אותו למשחק כדורגל.
מעונת 72-71 קבוע במקדש, מ-1974 התחיל לעבוד במתחם בתפקידים שונים
ולמעלה מ-25 שנה מנהל את מחלקת הנוער ואת ענייני אוסישקין.
לעניין הפועל ת"א ואוסישקין הוא אומר: **"בקיצור ולעניין, נולדנו לסבול".**

תפנית
סדר יום חדש לישראל

הפועל תל אביב מארחת את הפועל כפר סבא, מחזור 25

ניר צדוק

אחרי שבשבת האחרונה שברה הפועל תל אביב רצף של 8 וחצי שנים עקרות בקרית אליעזר, הפועל כפר סבא היא בדיוק הקבוצה האחרונה שהיינו רוצים לקבל. הנצחון צמצם את הפער ל11 נקודות, 27 נקודות בקופה, ולך תדע – חיפה בטדי, אנחנו מול האחרונה בטבלה בבלומפילד, עוד מעט וכבר רק 8 נקודות יפרידו בינינו לבין השאיפה שמחזיקה אוהד כדורגל בחיים. אבל בינינו, מי צריך את הלחץ הזה? אחרי שנה עם התקפים אפילפטיים ונוירוזה מוגברת בתחתית, היינו צריכים עונת מי מנוחות, שיוט נעים בגבהים הלא מחייבים של המקום השני. פתאום, דווקא עכשיו, הפועל החליטה לנצח בקרית אליעזר. למה? למה לא עשיתם את זה במרץ 2002, מה שהיה נותן לנו אליפות מתוקה בעונת אירופה? למה לא עונה לאחר מכן, מה שהיה מונע אליפות צהובה? דווקא עכשיו, כשזה לא מוסיף הרבה חוץ מלחץ דם לאוהדים רווי דאגות. ולמה אני תמיד מתלונן?

אם נעזוב את הצד ההיפותטי ונתרכז במשחק עצמו – המשחק מול כפר סבא הוא סייד קיק – סייד קיק למפגש הקרוב מול הכח רמת גן ברבע גמר גביע המדינה – שלושה נצחונות והגביע שלנו, אחרי 6 שנים מיותמות מתארים. עם כל הכבוד ליוסי רוזן, מור גולן ואורי מלמיליאן, זה בידיים שלנו. אבל גם כפר סבא בידיים שלנו ואני לחוץ שלא ננצח, גם סכנין הייתה בידיים שלנו, וגם נצרת עילית וגם מכבי פתח תקווה וגם משחק הליגה באשדוד. ובכלל, זה כל היופי בהפועל תל אביב – שתמיד אתה נהנה להרגיש שהכל בידיים שלך, רק כדי לחכות שהקבוצה תכשל במשימה הקלילה רק כדי להמשיך ולטפח את תדמית הלוזר המתוקה שמשומרת בקנאות. ובכלל, אם תשאלו אותי, זה לא " pre game", אלא "pre trial" – נקודת הציון החשובה ביותר לחלק מקהל אוהדי הפועל תל אביב תתקיים ביום ראשון הקרוב, ב15:00 באולם של השופט מודריק, בשימוע הגורלי בנוגע לעתידו של אולם אוסישקין. לא יהיו שם שחקנים, לא יהיו שם סגירות אלכסוניות ומחצית ראשונה מאופסת, אומנם יהיה שם שופט – אבל תהיה שם אותה תחושה מוכרת מהמגרש – תחושת אפסיות, הרגשה שאנחנו תלויים בידיהם של אנשים אחרים, שלא משכילים להבין את חשיבות העניין עבורנו. אז מי יתן והפעם, בנוסף לפרשה המפורסמת, גם השופט הזה יהיה אדום (למרות שאנחנו יודעים שהוא צהוב...)

לב שבור הוא לב שלם

ליאור שלגי

גן של פלסטיק- יקנו, לא יקנו;סיכמו,לא סיכמו;ההוא מועמד, ההוא יחזור וההוא כבר סגור: מה יצא לנו מכל זה? שחזרנו לאותו רגע, מר ונמהר, בו שכנעו מושיק ומוטי את סמי החביב (למראית העין בלבד) לקנות נכס הסתדרותי כושל בשקל וחצי ולהיכנס לתודעת הציבור שלא דרך מדורי הכלכלה האפורים אלא דרך מדורי הספורט הצבעוניים והאובססיביים משהו. על הדרך הם גם שכנעו אותו לצרף נוכל מדופלם שכאילו מבין במשהו (האמת שהוא בוחר יופי של חליפות) והחברים יצאו לדרך בים בם בום.

בחלוף עשור עם הישגים מרשימים ושיאים חדשים + כישלונות מרשימים לא פחות, לא ברור מה סמי סגול באמת רוצה ואיך איש עסקים שנחשב לאחד מגדולי יצרני הפלסטיק בעולם (!), לא מצליח לעשות מהלך עסקי מוצלח אחד לאורך כל כך הרבה זמן.בחוכמת הרחוב שלמדתי (בעיקר כי לא למדתי שום דבר אחר) הבנתי שמי שרוצה לקנות-קונה, ומי שרוצה למכור-מוכר וזה יכול להיות מה זה פשוט, אני עושה את זה כל יום. לא ברור גם למה קנייה ומכירה של קבוצת כדורגל זה עסק כל כך מסובך, כמעט כמו לשלוח אסטרונאוט לחלל ולצפות שיחזור בשלום. מה שכן ברור זה שבסוף היום יש דד ליין, וצריך לסגור את העיתון ומי שהשם שלו לא יופיע בו, אז גם לא ידברו ולא יחשבו עליו.

מעצבי דעת הקהל- מי ששוב מתברר כאופורטוניסט המושלם של הכדורגל הישראלי הוא הגאון האדמו"ר שליט"א הרב אברהם גרנט. האיש צריך לפתוח קורס ולהרצות באוניברסיטה. כמעט בכל פקולטה שאני מכיר סטודנטים ישמחו ללמוד איך והאם אפשר להפוך להיות 'אברם גרנט'. אם אני לא טועה זה התחיל בהפועל חיפה ומאז התופעה מתעצמת והאיש לא מפסיק. אם חשבתי שבנבחרת הוא הגיע לשיאו, בא השבוע הזה ובכלי התשקורת התפרסם שמה שלא יקרה, הוא חתום מול לבייבמוביץ' ויקבל את שכרו טיבין ותקילין. תמיד חשדתי שהוא מקבל משכורת על פארש, כל פעם ממישהו אחר ואם זה אכן יקרה גם הפעם אני אמליץ לו בחום להכנס לפוליטיקה. בעצם, הוא כבר שם.

כמה טוב שבאת הביתה – להבדיל, השותף של 'אברם' לכמה הרפתקאות וכמה פרסומות, היה גיבור השבוע. אודה על האמת, אני קצת מאוכזב מוואליד באדיר של העונה הזאת. אולי זה רק אני, אולי זה בגלל ששנים רציתי שיבוא להפועל והיו לי ציפיות וניפחתי את הבלון מהר מדי וחזק מדי, אולי הוא לא כזה טוב כמו שחשבתי. או אז, הגיעה הדקה ה91 בקרית אליעזר והיא כבר לא קללת אליעזר. לפחות לא עד העונה הבאה. לנצח יזכר וואליד באדיר בזכרון האוהדים כמי שהחזיר את התקווה והצפייה לנצחון במשך כל הנסיעה בכביש החוף, קניית הכרטיס במחיר מופקע ובזבוז הזמן בנסיון לזהות את השחקנים או את ההתרחשות בצד השני של המגרש. תודה וואליד.

עוד מעט בחירות – ובמעבר חד חזרה אל העסקנים: חבל מאוד שמפלגת העבודה, ההסתדרות החדשה של העובדים ומועצת העיר תל אביב לא מצאו רגע פנאי להשקיע במועדון הכדורסל הפועל תל אביב. אתם יודעים מה, מילא לא מצאו זמן: החרישו, העלימו עין ובחלק מהמקרים שיתפו פעולה עם רב הנוכלים שאול אייזנברג (גם ממנו אפשר ללמוד באוניברסיטה). השניים היחידים שבכל זאת הביעו עניין (מעבר לעצרת שהתקיימה באוסישקין) הם הפוליטיקאים האזוטריים עוזי דיין ואריה שומר. ברצוני להזכיר לכל ציבור האוהדים שבכל הגופים הנ"ל מתקיימות מערכות בחירות ואותם אלפי קופים שעצמו עיניים וכו' וכו', ואותם בודדים ששיתפו פעולה, עומדים לבחירת הציבור. אני מצפה ומקווה שביום הדין יזכור ציבור האוהדים את ההפקרה וההזנחה ויפעל להלחם נגד אותם אנשים ולהעלימם מהתודעה הציבורית עד שהם יפלו כמו שהם רוצים להפיל את מקדש הכדורסל ברחוב אוסישקין.

משפט לסיכום: טוב שם משמן טוב

הלך לבייב, נשארנו עם הלב

גיא גיסר

העולם שייך לצעירים, כך אומרים כולם. דמותו של יוסי אבוקסיס, זקן שחקני הפועל תל אביב העונה, מעט מערערת את הקביעה הזו. כשהגיל הממוצע של סגל הקבוצה עומד על כמעט 25 - יוסי, אוטוטו בן 36, עושה לכולם בית ספר.

18 עונות פז"מ בליגה העליונה, אחרי פציעה, כשהרגליים כבר לא מה שהיו פעם, מוביל העונה יוסי את הקבוצה על כתפיו החבולות. מבט קצר על המשחקים בהם לא שיחק מביא למסקנה כי כיום, הפועל תל אביב ללא אבוקסיס שווה מקום חמישי במקרה הטוב.

ההבדל בין אבוקסיס לרוב השחקנים נמצא בעיניים. אש בוערת באישונים וטירוף בעליה לדשא הם 2 דברים שחסרים לאדומים השנה, ובגדול. מספיק לבחון את 2 המשחקים המפוספסים ביותר העונה- ההפסד לנתניה בקופסה והתיקו הביתי מול בית"ר- בשביל להבין כמה הקבוצה מתקשה לתפקד ללא הקרחת הנוצצת במרכז המגרש. כמעט כל התקפה עוברת דרכו, בידיעה כי הוא יידע למצוא את השחקן הפנוי וייתן את המסירה המדויקת. בהגנה הוא מתקל כמו מטורף וגולש לכדורים כאילו אין פחד משרירים קרועים. לחימה אמיתית של שחקן נשמה.

בשבוע שעבר החליטה ההנהלה הנוכחית (והעתידית?) של הקבוצה לעשות מעשה ולהחתים את אבוקסיס לעוד עונה. רבים הרימו גבה בגלל הגיל ובעיקר נוכח ההצהרות של יוסי עצמו על רצונו להשתלב במחלקת הנוער של המועדון. אך אל לנו להתבלבל: יוסי אבוקסיס הוא ערך מוסף להפועל תל אביב. הוא הפך את עצמו לסמל אדום מובהק, במגרש ומחוצה לו. השמחה אחרי הגול נגד סכנין פרצה מהלב, והעזרה שנתן בסאגת אוסישקין המתמשכת, הראו עד כמה הוא מחובר ומחויב לסמל, למועדון ולנו האוהדים.

ההגעה של יוסי, יחד עם שביט, שמעון ואסי, להפגנה באוסישקין, אמורה לחבר אותו לליבנו, בין אם אהבנו אותו או לא. סוג כזה של תמיכה, ואינני מתכוון רק לתרומה הכספית, הוא דבר עצום ונדיר, ועלינו להעריך זאת ולעודד מעשים שכאלו בכל עת. ה- Hall Of Fame האדום, הכולל בין השאר את חודורוב, טיש, שייע, סיני ולנדאו, ודאי גאה לקבל לשורותיו את המצטרף החדש. קצת איטי, לפעמים עייף, אבל תמיד שם כשצריכים אותו. הלב האדום פועם שוב.

אדום לבן- רפי עגיב

אדום

ליאור שלגי

לא מאהבת רפי עגיב, משנאת שאר העסקנים. אף אחד לא באמת יודע מה היקף ההשקעה של ארבעת המופלאים בהפועל תל אביב, אף אחד לא באמת יודע מהי חלוקת המניות, ואף אחד לא באמת יודע מהם ההסכמים שעדיין מעגנים אותם ביחד. לפעמים עולה החשש שגם הם בעצמם לא יודעים. בתוך הכאוס הזה אני מתרשם שהיחיד שאולי קצת יודע, הוא המכביסט המושמץ רפי עגיב. גם אם אני חושב (או יודע) שהוא נוכל שקרן ורמאי, אני לא יכול שלא להעריך אותו על עמידתו המאוזנת והתקיפה כנגד שותפיו לשעבר (או בהווה, או בעתיד) במאבק על הזכויות הלגיטימיות שלו. למה לגיטמיות? כי אם לא כן, הרי לא היה לו קייס נגדם.

כנגד דעת הקהל של ציבור האוהדים שנובעת גם מצד כלי התשקורת שמציירים אותו באופן שלילי, הצליח האיש המפוקפק לגייס איכשהו כספים לטובת ערכאה משפטית שהוא מנהל בצורה די מוצלחת לפחות למראית עין. כמי שעושה צעדים ראשונים במגזר העסקי, ממקום מושבי הזעיר והמצומצם, נדמה שאם אתעלם מהעניין הרגשי והרצון האישי כאוהד הקבוצה, האיש לא רק צודק, אלא סופר צודק. עם כל הצער והכאב, אני חייב להודות שאם הייתי במקומו הייתי נוהג בדיוק, אבל בדיוק, כמוהו.

לבן

הפועל

האיש עם הג'ל, צהוב רודף פרסום, אינטרסנט מושחת. אלו עוד העדינים שבכינויים בהם זכה מר רפי עגיב מרבים מאוהדי הקבוצה לאחר טרפוד המכירה לאוליגרך לבייב. האשמות התעופפו באוויר, ללא כל צורך בביסוס ואימות. הכתובת הייתה על הקיר – עגיב הרס את הפועל. לשנייה לא עצרו אותם אוהדים לחשוב מה באמת קרה פה, מהי מהות העוול שנגרם להם. מה חטאו של עגיב? שאינו אוהד הפועל? ספק אם לבייב אפילו ידע על קיומה של הפועל עד לפני חצי שנה. האם עגיב אשם בכך שדאג לאינטרסים שלו עצמו? גם לבייב עשה ועושה זאת בעצם קניית הקבוצה . מי שחושב שלרגע אחד יעמיד לבייב את טובתה של הפועל לפני טובתו שלו, משלה את עצמו וסופו להיפגע .

היכן היו אותם שוחרי טובתה של הפועל כאשר בנו של לבייב הצהיר שאביו לא קנה את מכבי רק כי עלתה יותר מדי? כאשר הודה בפה מלא שהוא קונה את קבוצתנו האהובה רק כדי לעשות טובה לשותף עסקי בקומבינה אפלה שלא נעלמה מעינה של אופ"א ?

הגיע הזמן לעצור את מחול השדים ופולחן האלילים ללבייב וכספו המלוכלך, רגע לפני שכמו בטדי ייתלו שלטי ענק בבלומפילד עם תמונתו. נכון, עגיב לא פעל במקרה זה לטובת הקבוצה, וזאת לא לראשונה. אך עלינו לשאול את עצמנו במה הוא שונה לשם כך מאותו לבייב מיוחל? ויותר חשוב מכך, עלינו לשאול את עצמנו, במה הפועל שונה מקבוצות אחרות?

אם אכן כסף קונה את הכל, כולל אותנו, הרי אין לנו זכות לבקר את עגיב על צעדיו.

אליך שרק אתמול איחל לעגיב את כל הרע שבעולם, אני פונה ומבקש ממך להסתכל במראה ולשאול את עצמך בכנות- לו מחר היה עגיב מצליח לגייס 100 מיליון שקל תקציב לעונה הבאה, האם היית מבקר אותו וחושב עליו רעות באותה מידה? או שמא ההבדל היחיד עבורך בין ביקורת לחיבוק, הקו המפריד בין גן עדן וגיהנום, הוא רק כמות הדולרים שבכיסו של אדם, ולא גם אהבתו ודאגתו הכנה למועדון הספורט הפועל תל אביב ואוהדיו, ולערכי הספורט והתחרותיות.

אנו רוצים להודות

למסעדת אבו מרואן פאיז
על שתרמו אוכל לעיר האוהלים באוסישקין

כל המעוניין לתרום לעיר האוהלים מוזמן ליצור קשר
052-3502139

מסעדת אבו מרואן פאיז
רחוב מנדס פרנס, יפו
054-7954232

חומוס, פול
מסבחה, לבנה
שווארמה ובשרים על האש

HAIM NELO חיים נלו

אחרי המשחק, למביאי מודעה זו בלבד

שני שיפודי פרגית + סלטים בפיתה - 25 ₪
3 יח' קבב רומני +סלטים בפיתה - 25 ₪
שני שיפודי כבד עוף + סלטים בפיתה - 25 ₪

חמש דקות ברגל מבלומפילד
רחוב אילת 11

ילדי המאבק

רונן מלחן

שלוש בלילה. קולות הצחוק נדמו. הקור חודר לעצמות. רוח מעבירה צמרמורות קלות במימי הירקון.

עוד כוס קפה. לאיטם הם מתכוננים לשינה באוהלים הפזורים. זה סוחב תנור חימום קטן ובלוי, האחר מושך שמיכה מעל הספסל הקפוא עליו שכב רק כמה דקות קודם לכן. כמה, אני ביניהם, עסוקים בתכנונו של יום המחרת. חבורת אנשים, באמצע החיים, בלב ליבה של העיר התוססת בישראל, מוצאים עצמם נלחמים על בית. אין הבזקי מצלמות, אין תיעוד של המאבק הזה. רק אמת פנימית של אנשים. מין קשר קדוש בינם לבין עצמם ולארבע קירות שמסמלים עבורם כל כך הרבה. נדמה שגם האולם הזה, שראה כבר כמעט הכל, את זה עוד לא ראה. במציאות המהבהבת שלנו, המשתנה תדיר, מציאות בה גדלים דורות של ילדים אל מול מסכי מחשב, חסרים את אותו רגש נוסטלגי המתפתח רק במי ששיחק בחצרות ובשדות – פתאום קמו להם עשרות ילדים, עזבו את הנוחות של בית, את האוכל של אמא, את המחשב, ויצאו להילחם למען הלב שלהם. למען דבר בו הם מאמינים. עם הלילות התפתחה כאן תת קהילה, מקהילת אוהדי הפועל נגזרה קהילת "לוחמי אוסישקין". רובם לא היו כאן בסל ההוא של זלוטיקמן, חלקם הגדול לא ראה את הסל של טפירו. מעבר לדלתות הללו ראו בעיקר סבל. ליגה שניה, קבוצות בינוניות, תחת ניהול שערורייתי, נלחמות על מקום בליגה שכבר שנים אין בה הבטחה לחיוך. אוסישקין במלוא תפארתו הבליח להם רק לערב או שניים, באמת בלתי נשכחים, בם מכבי יצאה מכאן כמות שבאה – מזיעה ועם הזנב בין הרגליים. הם צפו במשחק הזה רק לפני כמה שעות, על גבי מסך מאולתר שהביא אחד מהם. עיניהם נוצצות מולו. מעגל נוסטלגיה לאנשים שעוד לא חיו רבע מימיהם. עיני חלקם נדדו אל הקיר הסמוך, המבט התעצב. לא היתה שם השלמה עם הגזירה, היה זה מבט של שותפות לדרך. מין אמונה, הקיימת רק במי שאוסישקין היה לו כבית, בכוחו המיסטי של האולם הזה. האמונה שכל זמן שאתה בין כתליו, אתה לא רק זכאי להמשיך במאבק שלך, באמונות שלך, אלא אתה גם שואב כח מהמבנה הישן הזה. המבנה הזה, על ריח השמן הקבוע בו, על ריח הסיגריות והחום המחניק גם בלילו של חורף, הוא סמלו של מאבק אחר. ועכשיו, מנסים למחוק להם את הסמל הזה.

רק כשאתה שומע את הצחוקים מסביב, מריח את ריח הבשר הנצלה על הגריל, רואה אתאיסטים גמורים מצטרפים לתיקון חצות כהלכתו, כמו נאחזים בקרנות מזבח לא קיים, אתה מבין עד כמה הם חזקים. עד כמה דבר לא ישבור אותם. לא להם דיונים בבית המשפט, לא להם שיקולים כלכליים. הם כאן מאהבה. האהבה שלהם חזקה יותר מכל ראש עיר. מכל דחפור. הם מגובשים, מוציאים את המיטב מהרגע, הופכים גם את המאבק הזה למשהו שיוכלו להתרפק עליו. הופכים את השהות הזו למקבץ חוויות, בדיוק כמו המקום שעבורו הם נלחמים. שום גינה שתקום כאן לא תשרת את קהילת היעד כמו אוסישקין. שום דשא שיצמח כאן לא יהיה נוח למשכב כמו בטון מגרש החניה. אף פסל שיוצב לא יצבור חוויות כמו האולם הזה. לא יקבץ סביבו עשרות ילדים שיעבדו יומם וליל בכדי שישאר על מקומו. אוסישקין הוא כבר מזמן לא מגרש כדורסל. הוא מרכז תרבותי. הוא מקום מפגש לקהילה חיה ונושמת. הילדים האלה רק ממחישים זאת. אני, בגילי, שואב מהם את הכח להמשיך ולהאבק, במקום שיהיה זה ההפך. ואוסישקין? הוא מתעד את הכל בשתיקה. אם הקירות האלה יכלו לדבר, הם היו בוכים. מהתרגשות.

חידון טריוויה

גל סוקולובסקי

עונת 2002/3

1) בשלב הראשון בגביע אופ"א ניצחה הפועל תל אביב 4-1 את פרטיזאני טיראנה. מי כבש צמד במשחק זה?
א) פיני בלילי ב) עמרי אפק ג) כפיר אודי ד) סרגיי קלשנקו
2) במחזור השני ניצחה הפועל תל אביב 1-0 את מ.ס אשדוד. מי כבש את השער?
א) יוסי אבוקסיס ב) סלים טועמה ג) שער עצמי של שרון עמר ד) שער עצמי של סמיליאניץ'
3) מיהם שני השחקנים שהורחקו במשחק ההפסד בבלומפילד 2-1 למכבי חיפה?
א) אבוקסיס וטועמה ב) דומב ובלילי ג) בלילי והלמאי ד) אבוקסיס ואנטבי
4) במחזור ה14 ניצחה הפועל תל אביב 2-0 את מכבי נתניה. אילו מהמשפטים הבאים נכונים לגבי משחק זה?
א) אוהדי הפועל לא עודדו ב20 הדקות הראשונות ותלו את השלטים הפוך במחאה נגד משה תאומים ב) סלים טועמה קיבל כרטיס אדום ג) גרשון כבש שער בפנדל, אך תבריזי פסק על בעיטה חוזרת אותה בעט גרשון למשקוף ד) כל התשובות נכונות
5) במחזור ה17 ניצחה הפועל תל אביב את הפועל כפר סבא 2-1. מה ניתן לומר על שערו של בן לוז?
א) היה זה שער הליגה ה2000 של הפועל תל אביב בליגה הראשונה מאז קום המדינה ב) היה זה שערו הראשון בנגיחה של בן לוז בקרייה ג) היה זה שערו הראשון של בן לוז במדי הפועל תל אביב ד) כל התשובות נכונות
6) מול מי שיחקה הפועל תל אביב בשלב המוקדם בגביע המדינה?
א) מכבי קרית גת ב) מכבי הרצליה ג) מ.ס אשדוד ד) הפועל באר שבע
7) מול מי שיחקה הפועל תל אביב ברבע גמר גביע הטוטו?
א) מכבי קרית גת ב) מכבי הרצליה ג) מ.ס אשדוד ד) הפועל באר שבע
8) במחזור הליגה האחרון ניצחה הפועל תל אביב 6:1 את הפועל כפר סבא. מי כבש את השער השישי?
א) אדי אלקיים ב) וולטון סילבה ג) בני חדד ד) אביב אלחדד
9) מי הקבוצה שהדיחה את הפועל תל אביב בגביע אופ"א?
א) לידס ב) אברטון ג) ניוקאסל ד) גלזגו ריינג'רס
10) במחזור ה20 הדף שביט אלימלך פנדל בקרית אליעזר מול מכבי חיפה. מיהו שחקן חיפה שהחטיא את הפנדל?
א) יניב קטן ב) ג'ובני רוסו ג) וואליד באדיר ד) אבישי ז'אנו

מה בתמונה?

א. סלים, כפיר, עמרי ופיני.
ב. מצביעי מפלגת "תפנית".
ג. סמי, מושיק, מוטי ורפי בימים יפים ומאוחדים יותר.
ד. שניים סינים עם כינור גדול כל כך, שהיה צורך בעוד שניים.

שאול אייזנברג, מועמד לכנסת מטעם "מרצ",
תומך בזכות השיבה:
" נשכן את פליטי 48' במשחקי הבית של הפועל ת"א".
פיני גרשון מתנגד: " אני ארגיש כמו יהודי במדינה מוסלמית".
החמאס בתגובה: " אייזנברג לא פרטנר. נשוב רק לאוסישקין".

יהודי

מוסלמי

שאול

רוצה לפרסם בפנזין? רוצה לתרום לתרבות אהדת הפועל תל אביב? צור איתנו קשר! basa@ultrashapoel.com 0528394473